

Stál jsem opřený zadkem o zábradlí na autobusovém nádraží, ruce v kapsách černé kožené bundy, kotníky překřížený, tváře neoholený a sluneční brýle ve stylu masařky zaražený v blond kšticí s přirozeným melírem, která volala po zastřižení jako čivava mojí sousedky v paneláku, která chudák měla tak dlouhý chlupy, že jsme nemuseli od pátého patra až do přízemí uklízet, protože tenhle šedivý štekající smeták za nás plnil službu víc než dokonale.

Po čtvrt hodině, kdy jsem oplácel zírání dědkovi, co stál naproti a civěl na mě jak na vystavenou sochu Panny Marie, jsem konečně spatřil svého známého s dlouhými blond vlasy, jenž zářily jako slunce, až jsem si preventivně posadil brýle na oči, abych náhodou neoslepl. Došel ke mně a já jsem si proti své vůli vybavil historiky o krásných upírech a ten romantický film pro dívky, jehož hlavní hrdinové (upíři) se na slunečním světle třpytili. Byl jsem donucen svojí o dva roky mladší sestrou se na tu blbost podívat, a aby se neřeklo, tak rovnou na všechny čtyři díly. Měl jsem z toho trauma ještě několik dní poté, takže jsem si na zlepšení nálady pouštěl následující týden samé krváky a horory.

Radkovi totiž nezářily jen vlasy, ale z blízkého prozkoumání bledé pokožky jeho rukou jsem si všiml, že se mu leskne i kůže. Zjevně zase masíroval své klientky tím zázračným voňavým gelem. Pro mě spíš smradlavým, protože fakt nemusím takové ty sladké vůně, ze kterých se vám při jejich intenzivním čmouchání utvoří v nose cukrová krusta, která se pak horko těžko vysmrkává do kapesníku, takže nakonec ten intenzivní sladký zápach máte v nose ještě týden potom, co jste opustil jeho zdroj.

Zadíval se na mě, cukl sebou a v údivu si připleskl ruku na pusku, až jsem zalitoval, že někde poblíž není zrcadlo, protože bych se vážně rád podíval na to, proč reaguje jako nějaká pubertáčka, co spatřila Justina Biebra.

„Do prdele,“ vyjelo z něj a já jsem si brýle zase přesunul zpět do vlasů, abych mu mohl věnovat nechápavý pohled.

„Promiň, ale takhle za denního světla musím uznat, že seš vážně výstavní kousek,“ vysvětloval hned a stále si mě prohlížel, akorát sundal ruku z úst, a já se tak mohl pokochat jeho bezchybnými stoličkami a dokonale růžovým vnitřkem úst.

Ze svých skoro dvou metrů jsem si prohlédl temeno Radkovy hlavy se zjevným údivem nad jeho reakcí, která by vzhledem k tomu, že je to chlap, měla být méně nadšená. Že je hlavním článkem, který rozhoduje při výběrovém řízení do jednoho nočního podniku, jsem zjistil až o pár chvil později. To už mi došlo, že jeho reakce na moji osobu byla jen postižením z povolání, nikoliv osobní, protože on bral muže jako prodejní kus. Pěkný kus, nádherný kus, jdi se zakopat. Jeho tři stupnice. Že nejsem zrovna někdo, komu by slečny házely rajčata na hlavu, to jsem věděl už od školky, kde mi holčičky neustále dávaly své svačiny a zahrmovaly mě sladkostmi.

„Díky,“ odpověděl jsem po chvilkovém nedůvěřivém prohlížení jeho osoby. „Proč sis mě sem teda zavolal?“ rozhodl jsem se přejít rovnou k věci, protože jeho obdivné pohledy mi byly proti srsti. Nejsem sice z těch, co by jim pozornost vadila, díky svému vzhledu ji mívám hodně normálně, ale tahle situace mě znervózňovala už jen, protože jsem tehdy Radka nějak dobře neznal, a navíc jsem se vcelku děsil toho, co mi hodlá nabídnout za práci. Zaujmout místo v jeho posteli jako dobře placená hračka se mi nejevilo ani trochu jako činnost, jíž bych chtěl vykonávat. Muž to sice byl pěkný, nicméně já neměl nikdy moc rád tyhle bledé upířské typy. Spíš jsem sympatizoval se španělskou snědou pokožkou a divokou krví, když už. Prostě pořádní živelní samci.

Řekl mi, že pro mě má nabídku, a dovedl mě do svého baru „Horké chvílky“. Teď je asi načase říct, jak já jsem vlastně k Radkovi přišel, protože to je taky poměrně zajímavá a krátká story a bez ní by to jaksi nedávalo smysl.

Přesně tři týdny před tím, než jsem stál na tom nádraží a čekal na něj, jsem byl v jednom gay baru, abych si dělal srandu z teploušů. Sám jsem sice teplejší než Golfský proud, ale o tom tehdy neměl páru vůbec nikdo a já ani neměl v plánu se s tím chlubit. Šel jsem tam schválně kvůli jednomu klukovi od nás z vejšky, který mě už dlouho nabaloval a ještě měl tu drzost mě ve sprchách po tělocviku zkusit líbat s tím, že já ho tehdy neodstrčil, protože se mi to k mému úděsu líbilo a hlavně jsme tam byli sami, a tak jsem s ním prožil letmou žhavou chvílku. Od té doby mi ale nehodlal dát pokoj, a jelikož on se o své orientaci netajil, netrvalo dlouho a spolužáci mě začali také podezřívát. Proto jsem nakonec kývnul na ten blbej nápad jednoho mého homofobního kámoše jít do klubu a dělat si tam trapnou legraci. Nemá cenu se v tom dál babrat, nápad to byl špatný. Naše legrácky neměly dlouhého trvání, protože si nás podala partička goril v čele s vyhazovačem, který byl nejspíš napůl křížený s mamutem a do jedné tlapy zvednul mě a i mé dva kamarády jako hadrové panenky a prohodil nás dveřmi s takovou silou, že jsme rukama a rypáky brousili chodníky ještě tři metry po dopadu.

A tehdy se zjevil Radek, který nám nabídl pomocnou ruku. Doslova. Najednou prostě byl v té tmavé uličce v dlouhém černém kabátu a vypadal jako nějaký komiksový superhrdina a já jen s nedůvěřivým pohledem pátral po jeho těle, jestli náhodou někde neobjevím podivnou zbraň nebo svítící meč ve stylu Hvězdných válek. Nic z toho u sebe našťestí neměl. K ozáření našich dojebaných těl mu stačil úsměv hollywoodské filmové hvězdy. Pomohl nám všem na nohy a v černém Audi A8 nás rozvezl do našich domovů. Jeho náhlou chuť nám všem pomoci jsme nechápali ani jeden, ale vzhledem k našemu stavu se nikomu z nás nechtělo pátrat po tom, jaký k tomu má důvod, jestli náhodou není druhý Ježíš, nebo dokonce sám anděl Gabriel. Důležitý bylo, že nám dost helpnul, protože trmácet se domů v tak zkrvaveném stavu by nebylo nic příjemného. Musím podotknout, že od té doby jsem do toho baru nešel ani trapně prudit, a už vůbec ne jako zákazník.

Když jsem tehdy vystupoval z jeho auta jako poslední z naší trojice, neboť jsem bydlel na druhém konci města, tak mi do ruky vtiskl lísteček se svým číslem a řekl mi, abych mu zavolal, pokud mám zájem o práci, že si vydělám víc než na brigádách a zažene to mou nouzi, jíž jsem v té době skutečně měl.

Šokoval mě. Nechápal jsem, jak může vědět o mojí bídné finanční situaci. Byť jsem byl student, neměl jsem rodiče, babičky ani dědečky. Ségra bydlela na druhém konci města a už ve dvaceti čekala první dítě. Takže jsem si na studium a všechny výdaje s ním spojené musel vydělávat sám, ovšem v té době jsem neměl štěstí na pracovní nabídky. Pomalu mi docházely úspory a všechno začínalo vypadat hodně bledě. Nebýt jeho. Upíra, superhrdiny, vem to čert. Kdo je, mě tehdy nezajímalo.

Pár dní jsem se snažil hledat dál práci normální cestou, jenže jsem na ten papírek, který jsem si nechal na stole, nemohl přestat myslet. Zavolal jsem mu asi pět dní od našeho prvního setkání. Sešli jsme se v jeho salónu, normálně si mě pozval dovnitř, ačkoliv měl na stole klientku. Bylo už něco po desáté večer, což je sice neobvyklý čas, ale já se rozhodl ničemu nedivit. Uvnitř bylo přítmí a místnost osvětlovalo jen pár svíček, a navíc to tam vonělo jak v cukrárně.

Masíroval ji a přitom si se mnou povídal. Sice jsem netušil, jestli je vůbec něco takového povolené, a normální mi to nepřišlo ani trochu, nicméně jemu a zjevně ani té ženě, která mě totálně ignorovala a ani se neobtěžovala otevřít oko, když jsem přišel, to nevadilo. Bavil se semnou naprosto normálně

o tom, co mě baví, co mám rád, vyzvídal, jak jsem na tom se sportem, jestli jsem někdy tancoval a také kolikrát týdně navštěvuji posilovnu, prostě takový menší výslech. Na oplátku mi pověděl něco o tom, co dělá on. Jak se dostal k masážím přes svoji bývalou přítelkyni a kolik mu denně projde rukama zákaznic a další věci, který mi byly u zadku, ovšem přišlo mi hloupé si je nevyslechnout. Že vede strip klub, to mi však zmínit zapomněl, či spíš cíleně si to nechal až na naše další setkání.

Docela jsem se děsil toho, že mě bude chtít zaučit a udělat ze mě taky maséra. Věděl jsem už v té převoněné místnosti, že já bych na tohle neměl. Možná tak s plynovou maskou na hlavě. Ovšem ujistil mě, že jeho nabídka je jiného charakteru, a tak jsem kývnul na naše další setkání.

Věřím tomu, že kdybych tehdy nebyl v takový prdeli, tak se na to vykašlu. Smrdělo to. Hodně, asi víc než ty vonné olejíčky, svíčky a tyčinky. Bylo mi to jedno. Vzbudil ve mně zvědavost. Takže jsem dorazil na nádraží a nevěděl, co čekat, a proto jsem raději nečekal nic a rozhodl se, že se nechám překvapit.

Nechal jsem se odvléct k němu do baru, který byl od nádraží kousíček, na „pohovor“. Už když mě tam dovedl, tak jsem tušil, odkud vítr fouká. Usadil mě do jednoho boxu v rohu a nalil nám oběma kávu. Bar byl v deset hodin ráno prázdný. Otevíralo se až někdy kolem šesté navečer, takže jsme měli to správné „intimčo“. Vůbec se s tím nepáral, prostě se posadil a rovnou na mě vybalil, že chce, abych byl jedním z jeho striptérů. Na to jsem mu samozřejmě odpověděl, že já nikdy nic takového dělat nebudu, a neopomněl jsem své věty okořenit několika sprostými slovy. Nakonec jsme se tam hádali dobrou hodinu. Teda já se hádal, protože on byl totálně nad vodou a mluvil ke mně jak nějaký vystudovaný psycholog.

A jak to dopadlo?

O pár hodin později jsem s očima navrch hlavy a bradou někde u země zíral na první vystoupení všech těch kořenů a slintal jsem pomalu stejně jako všechny ty ženské okolo. S tím rozdílem, že já byl navrch rudý pomalu až na lýtkách.

Když mi došlo, že bych já sám měl být na tom pódiu, tak mě obcházela dáma s kosou. Jenomže jsem jeho nabídku už odkýval a nebylo cesty zpět. Vlastně mě k tomu přemluvil jen díky tomu, že mi řekl, kolik si vydělám za jedno jediné ukázání svého nahého těla. V podstatě trojnásobek toho, co si běžně vyděláte, když máte jakési takési průměrné povolání, ve kterém strávíte snad stonásobek času. Fajn to možná přeháním s tím časem. Ale chápete, jak to myslím.

Jenomže život striptéra není tak easy, jak se může na první pohled jevit. Ono svléknout se a vlnit se, předvádět kopulační pohyby a házet úsměvy na všechny strany až tak těžký není. Pokud máte trochu rytmu v těle, tak se tyhle kraviny naučíte hned. Ovšem chodit do posilovny každý den, navštěvovat kadeřníka jako ženská jednou do měsíce a někdy pro jistotu dvakrát, chodit na kosmetiku a navrch mít oškubaný anál i s koulema jako novorozeně... to bylo něco, fakt jo. Přišel jsem si jako nějaká parodie na chlapa a nemít mezi nohama dvacet centimetrovou kládu, tak bych snad i věřil, že sem se převtělil do ženský.

Ale stalo se, že jsem jako striptér byl poměrně úspěšný. Podle Radka za to mohl právě můj výstavní klacek. Mně to bylo jedno, jestli za to mohlo moje vypracované tělo nebo fakt můj malý kamarád, případně i ucházející obličej, komu na tom záleželo? Hlavně že peněz a diškrece bylo dost. Můj životní styl šel nahoru. Jako student vysoké školy jsem si mohl dovolit o dva měsíce později koupit nové auto. Vysněného bavoráka. Měl jsem na nájem, klidně i na deset, a dokonce jsem zvládal i škudlit, protože jsem si moc dobře uvědomoval, že tuhle práci nechci dělat do konce života, což by ani nešlo. Když jste fakt kořen, tak můžete ženským třepat zadkem před očima klidně ještě ve

čtyřiceti, ale to už je asi nejvyšší hranice. A já fakt nechtěl skončit s padesátkou na krku, bez práce a do životopisu si napsat, že mojí jedinou činností do mých skoro důchodových let bylo zvedání ženských ze židlí.

Ovšem mělo to i svoje záporný stránky. Za prvé kvantum žen, který mě a potažmo všechny kluky hrozně chtěly, jenže my jsme nesměli spát se zákaznicemi, za to se vyhazovalo. Přece striptér není gigolo, že? Navrch já jsem byl orientovaný spíš ke druhému břehu, kde jsem se potýkal s nemalými problémy. Najít si kluka, v mém případě teda spíš pořádného chlapa, na jednu noc problém nebyl. Ale jakmile jsem na někoho vybalil, že jsem striptér, tak rázem přišel o koule a zbaběle zdrhnul, nebo se trapně vymluvil, případně mi chtěl rozbít držku, v ještě horším případě se tvářil, jakože to hrozně chápe, a pak se už nikdy neozval.

Byl jsem rozhodnutý, že po státnicích skončím a najdu si normální práci a také se začnu poohlížet po vážnější známosti. Jenomže nakonec jsem zůstal ještě další dva roky, než jsem se konečně odhodlal k odchodu. Kdo mohl tušit, že právě v těch dnech nastane úplný zlom a má dosavadní představa o velkém silném partnerovi dostane pěkně na frak.

Radek na mě vyvalí ty svoje kouzelné oči a pohodí vlasy, div se nezvedne vítr. „Ty chceš skončit?! Ale no tak, Andreji! Seš můj nejlepší chlap!”

Je fakt, že něco takového jsem čekal.

„Radku, myslím to vážně, chci skončit, najít si normální práci a začít běžný život. Navíc nechápu, proč se tak divíš, říkal jsem ti už poprvé, že po státnicích bude ende, ale já tu i tak ještě dva roky zůstal! Kroutím tady nahou prdelí dohromady už pátým rokem, to je až kam.”

Povzdechne si. „Máš pravdu, to jsi mi říkal. Já doufal, že jsi změnil názor.”

„Ne, vážně chci skončit.”

„Bože, ten tvůj pták bude našim zákaznicím chybět,” posteskně si.

Nevědět, že je to heterák, tak bych z řečí, který někdy vede, měl dost smíšený pocity. Jenže on má, jak sem zjistil teprve nedávno, ženu a dokonce i dítě. Dospělý dítě. Docela mě to dostalo, ale někdy před dvaceti lety (plus minus pár let) mu to „ujelo” na jednom tahu a vznikl z toho vcelku pěkný kudrnatý d’áblík. Teda, soudě podle fotky, protože naživo jsem ho ještě neviděl. Je teda pravda, že Radek na pětáctýřicet nevypadá ani omylem. Asi dobrý geny.

Protočím oči. „Máš tu dalších dvanáct ptáku různých tvarů a velikostí.”

„Fajn, ale splníš mi jedno přání, než to definitivně zabalíš?”

„Jaký?”

„V mém druhém baru mi vypadl jeden tanečník. Potřeboval bych, abys ho zítra zastoupil. Naposled...”

„Ale?” zajímám se, protože jsem to slovíčko vycítil ve vzduchu.

„Je pro jiný druh zákazníků.”

Asi si sedím na vedení. „Aha, jakože tam místo ječících žen máte opice, nebo tak něco?” optám se jako idiot.

Tady zjevně vidíte, proč se o striptérech často povídá, že jsou to lidé bez mozku.

„Ne, je to gay club... vadí to?"

Musím se začít smát. „Tak to mi fakt nervy neurve, já jsem taky teplej, nemám nejmenší problém."

Vyvalí na mě oči. „Ty jsi gay?"

A jo, já se o tom zapomněl zmínit.

„No, jo no," přikývnu.

„A jak dlouho už to o sobě víš?"

„Proč?"

„Že mi to říkáš až teď!"

„Já nevěděl, že potřebuješ mít detailní informace o mojí orientaci. A navíc, ty ses nikdy neptal. Nikdo se mě nikdy neptal," pokrčím rameny. Proč bych panebože každému kvákal, že mě víc zajímají penisy než vagíny? Co je komu do toho? Já nemám nejmenší problém s tím jít na světlo boží jako ještě nedávno, už je mi to jedno. Ale že bych to musel troubit v rozhlase, to se taky říct nedá. Je to jednoduchý, když se mě někdo zeptá, tak mu to povím.

„Kdybych to věděl dřív, tak sem tě mohl posílat od začátku i tam!" posteskne si. „A taky můj syn..."

Zbystřím. „Co je s tvým synem?"

„Ale nic, prostě zítra zatancuješ tam. Dobře?"

Nadiktoval mi adresu a dal mi telefon na svého syna, který ten klub vede. K mému údivu se jeho spermie nedostaly do nebezpečných vod před dvaceti lety, ale dokonce už před pětadvaceti lety. Což znamenalo, že to roztomilý kuře, co jsem viděl ve foto rámečku u něj v kanclu, nejspíš bude vypadat o trochu jinak, protože na té fotce mu bylo teprve osmnáct.

Takže fajn, tenhle kluk, že je jeho syn?

Už když jsem viděl jejich fotku, měl jsem podezření, jestli si z něj ta dívka nevystřelila, protože podoba veskrze žádná. Abychom si rozuměli, Radek je jako porcelánový princ s modrými duhovkami a dlouhými, teď už téměř bílými vlasy, kůži má tak bledou, že když si svlékne tričko, můžete sledovat celý jeho spletitý žilní systém. Ovšem furt je to pěkný kus chlapa. Dělá čest jak svému masérskému salónu, tak strip klubu. Je hodně vypracovaný a docela dost vysoký. Takový metr osmdesát.

Jenže to, co mi právě kouká ve stoje někam nad pupík, má do něj asi jako ježek do žirafy daleko. Hodně daleko.

A navíc se nemůžu zbavit pocitu, že tohle škvrně, i když už sedm let nad zákonem, za chvíli začne slintat.

„Poslyš, neděláš si tu ze mě náhodou kurník? Protože já chtěl mluvit s Evženem, lovcem žen."

Zvedne svoji hlavičku a propíchně mě zelenýma očima. Narovná se, takže mi místo na pupík civí na bradavky, zhruba.

„Já jsem Evžen!" odpoví hrubým hlasem to něžné stvoření, až mě to málem posadí na židli.

Takhle drsný hlas nemají ani motorkáři nebo století kuřáci. Opravdu, jak šmirgl papír.

„Teď už ti asi věřím," kývnu, když si pořádně prohlédnu jeho obličej. Dejme tomu, že při troše fantazie a pár panácích vodky na rozjitření smyslů, bych v jeho tváři našel nějaký ten rys podobný Radkovi.

„Fajn, takže běž do šatny a domluv se s kluky, jak dneska budete vystupovat. Jsou tu kvůli tobě o hodinu dřív, abyste si to ještě vyzkoušeli," řekne a mávne rukou neurčitě za sebe.

Kdyby tenhle klub nebyl skoro stejný jako ten, ve kterém jsem tancoval celých pět let, asi bych k tomu jeho gestu potřeboval i dalších pár slov a možná mapu. Takhle zamírím do šatny a připadám si jako „doma".

Všechno proběhne naprosto v klidu, jestli tancuju před ženami nebo chlapy, zjistil jsem, že je mi to úplně jedno. Publikum jako publikum. Je teda pravda, že mužský se nechovají tak ztřeštěně ani tolik neřvou, ale vzato dýška dávají o dost větší, což mě docela překvapilo. Sklidil jsem úspěch a to tak velký, že jsem si trsnul místo jednoho sóla, hned dvě. Celou dobu mě ten malý skrček, co seděl na baru jako pán, pozoroval mlsnýma očima. Nejspíš jsem díky tomu pochopil, proč vede tenhle bar. Je totiž zjevně teplý. Zajímavý, že zrovna s tímhle se mi Radek nikdy nepochlubil. I když, já mám co říkat.

„Fajn, tak se měj," mávnu na Evžu.

„Počkej!" zastaví mě a já se s nadzvednutým obočím otočím.

„Co ještě?" zeptám se otráveně.

Už je fakt dost hodin. Chození domů v sedm ráno mi chybět nebude. Ono to docela vyčerpává. Dřív, když jsem musel chodit z baru rovnou do školy, to teprve byla sranda.

Nejistě postává tak na metr ode mě. „Já... ehm..." začne koktat.

„Líbím se ti a chceš si dát jeden nezávazný sex?" tipuju.

Překvapeně na mě vyvalí smaragdová kukadla. „Jak to víš?"

„Dejme tomu, že už na to mám nos," zasměju se.

„A?" uhne očima a zaujatě lustruje parkety.

„Ne, promiň, ale seš fakt jako kotě. Já raději pěkný velký kocoury, chápeme? Nebo spíš rovnou tygry," odmítnu, ale snažím se o milý tón. Nechci mu zlomit srdéčko.

Vystřelí ke mně a s nečekanou silou mě přirazí na vstupní dveře. „Ale já nejsem kotě," promluví tím hrubým hlasem a rozvibruje mi celé tělo.

Má docela sílu. Nic není takové, jak se na první pohled zdá.

Pohlédnu do těch jiskřících očí. „Zjevně nejsi," přikývnu a přidám úsměv. „Ale co by na to řekl Radek, že jsem mu přefiknul syna? Asi by se moc netvářil," zkusím z jiného soudku.

Druhá věc je, že prostě nemám náladu. Jsem unavený. Těším se, až přijdu domů a padnu do postele.

„Nemusí o tom vědět, já mu to říkat nebudu a ty asi taky ne, ne?" převezme mě.

No, vlastně se tahle odpověď dala čekat.

„Dobře, tak jinak. Nemám chuť, jo? Jsem unavený a vážně chci do postele. Bolí mě celý člověk."

„Namasíruju tě," nabídne se horlivě.

„Ehm, ty se asi jen tak nevzdáváš, co? Hele, proč ze všech těch týpků já? Hm?"

„Tak za prvé, ne, nevzdávám. Za druhé, líbíš se mi už od první chvíle, co si u táty začal tancovat.“

„Počkej, cože? Jakože jsem tvoje platonická láska už pět let?“ vyjevím se nehraně.

Lehce zčervená.

To je docela pecka, lhal bych, kdybych si nepřiznal, že to dost potěšilo moje ego.

Sjedu ho rentgenovým pohledem od hlavy až po paty. Když nad tím tak přemýšlím, je opravdu hodně roztomilý a ta jeho bojovnost má určité kouzlo. Rychle zatřesu hlavou, přece mu na to nekývnu!

Jenže masáž... hm, hm, jestli masíruje alespoň z poloviny jako Radek...

„Ano, vážně se mi líbíš, když mi otec řekl, že tu budeš tancovat a že je to naposledy, tak... já jsem chtěl... prostě, udělám, co si budeš přát, namasíruju tě, vážně to umím! A vím, že táta vás taky kolikrát masíruje!“

Jo, protože se občas stane, že se někomu natáhne sval, nebo tak něco. Rozhodně nás při té příležitosti nechce rovnou ojet, nebo... nechat se ojet.

Jak s touhle nevinnou povahou může něčemu šéfovat? Ačkoliv je fakt, že když promluví tím tvrdějším hlasem a nasadí pohled rozzuřeného kocoura, tak z něj docela respekt jde. Možná k tomu přispívají i uhlově černé vlasy střižené na krátko. Nekrouť se mu jako na té fotce. Má i docela ostré rysy, uvědomím si, když si jeho obličej důkladněji prohlédnu.

„Tak fajn, půjdeš se mnou, ale asi ne hned, co? Musíš tu ještě něco udělat, tak já si dám cigáro a kafe, a až budeš hotovej, tak půjdeme, oukey?“

Div nenadskočí radostí a hned utíká splnit své povinnosti.

K čemu jsem se to zase nechal přemluvit?!

„Hmm..., máš šikovné ruce,“ libuji si, zatímco mi jeho horké dlaně přejíždí po zádech a rádoby nenápadně se mi hrudníkem otírá o pozadí, neboť klečí mezi mýma nohama, ještě že mám tak velkou postel. Místo masážního gelu mě patlá lubrikantem, ovšem furt lepší než nasládlým olejčkem.

Má drobné ruce, ale sílu za dva, když přitlačí, tak to skutečně cítím, a že on ví, kde přitlačit tak, aby mi to vyslalo elektrické signály do celého těla, netřeba dodávat.

Nekomentuje to, místo toho se začne nenápadně přibližovat přes mé záda až k bedrům, a než stačím napočítat do pěti, už mi jeho ruce masírují nahý zadek.

Nevím, kam až hodlá zajít, ale už když se mě poprvé dotkl, rozhodl jsem se nechat mu za odměnu téměř volné pole působnosti, ale pokud hodlá být jen jedním jediným prstíčkem navštívit můj vstup, tak pozná, jak bolí zlomená ruka. Ovšem vypadá, že si je toho vědom. Nebo ho to možná ani nenapadlo a já mu křivdím.

Nespěchá, promasíruje mi důkladně pozadí, donutí mě, k mé čiré hrůze, vyloudit pár vzdechu, prohmatá mi zadní svaly stehenní, neopomene ani polechtat mou podkolení jamku, důkladně promačkat lýtka a zkusí i paty, ale to mu zakážu, protože bych mu nejspíš vyrazil zuby z huby.

„Teď otočit,“ pleskne mě přes levou půlku, jen to mlaskne.

Drzoun.

„Otočit?“

„Ano, tak zepředu tě taky promasíruju. Nenechávám věci polovičaté," zasměje se a rovnou si do dlaně vmáčkne další řádnou dávku průhledného neparfémovaného lubrikantu na olejové bázi.

Pokrčím rameny a splním jeho přání. Budu mít sice zadělané prostěradlo, ale pračka to jistí.

Ehm, říkal, že nenechává věci polovičaté, ne?

„Počkej," chytím ho za ruku, „víš, co mi to právě leštíš?“

Zrudne. „Samozřejmě, že vím," odvětí tiše.

Neudržím se a musím se zašklebit. „Kdo tu ještě před pár sekundami mluvil o polovičaté práci? Otočíš se a rovnou se vrhneš na to, co tě zajímá nejvíc, a na zbytek mého krásného těla se vykašleš! To je názorná ukázka polovičaté práce!"

Dělám si z něj tak trochu legraci, ale jeho to docela vyvádí z míry.

Pustí můj téměř ztvrdlý úd a zvedne ke mně svá zelená kukadla. „Máš pravdu."

S lehkým úsměvem pozoruji, jak se jeho ruce přesunou pod mé klíční kosti. Naučenými pohyby mi začne opečovávat hrud'

Buď je vážně natvrdejší, nebo naopak pěkně vyčůranejší, protože se přesune do sedu na mě a to tak pěkně, že se mé mužství ocitne mezi jeho pŕlkami. Jsem si na beton jistý, že ta druhá možnost je správně. Ví to. Pěkně zvrhlé mládě. Ačkoliv je jen o dva roky mladší jak já. Ten jeho malý vzrůst a útlé tělo... no skoro si připadám jako pedofil.

„Máš štěstí, že máš boxerky," zamumlám a odolávám cukání pravé ruky, která by s chutí prozkoumala, jak je ten malý zadeček pevný.

„Cože?" vyjeví se.

„Nehraj si na nevíňátko," odfrknu si.

Původně jsem nechtěl zajít daleko, měl jsem v plánu nechat ho splnit si přání. Pěkně mě prohmatat, ale nic víc.

Hodně mi to stěžuje. No, je pravda, že já se až tak nebráním. Jsem v jeho zkušených rukách vláčnější čím dál víc, a když se dotkne mých bradavek, které lehce promne a pak trochu tvrději zmáčkne, mám jasno.

„Tak pozor, neplet' si mě se ženskou," zavrčím. Chytnu ho za ty nenechavé ruce a přetočím na záda, takže se ocitnu nad ním.

„Teď mi řekni, co chceš."

„Tebe, s tím jsem se snad ani netajil," odvětí s překvapeně vykulenýma očima.

„Jo, přijdu si jak pedofil," uchechtnu se a sjeďu rukou podél jeho boku až na ten malý zadeček. Je pevný, tužil jsem to. Celkově má poměrně slušnou muskulaturu, na to jak je hubený.

„Je mi pětadvacet! Nejsem dítě!" ohradí se a naštvane ohrne ret.

„Jenže seš tak maličký..."

„Proti tobě je každý maličký! Máš skoro dva metry!"

Zarazím se. To je vlastně taky pravda. „Proto jsem ti říkal, že mám rád tygry a ne koťata," ušklíbnu se a skloním se k jeho uchu, abych na něm rovnou zanechal otisk zubů. Celý se propne a zavzdychá. „Teda Evžíku... já se tě pomalu ani nedotkl a ty taješ jako kus ledu," neodpustím si a sježu jazykem podél jeho brady, zastavím se těsně před těmi malými plnými rtíky a vydechnu na ně notnou dávku kyslíku. Pozoruji, jak se jeho růžová pusinka roztřeše, zamrká na mě dlouhými řasami a pak se nadzvedne, aby se o mě otřel, a díky gelu po mně celý hezky sklouzne.

„Zato ty si nám nějak rychle ztvrdnul," vrátí mi to s úšklebkem.

Malý ďáblík! Právě tu na mě oplzle špulí ústa a celé jeho tělo se chvěje touhou tak silně, že to otrásá i mnou.

„Teda, ty seš pěkný rošťák," usměje se, ale zradí mě hlas. „Sakra, asi se nedovedu držet zpátky..."

Na jeden tah z něj stáhnou boxerky a ignoruji jeho vítězný úsměv. Bez rozpaků ho celého zalehnu, až mu vyjedou oči z důlků.

„Chtěl si pořádného chlapa? Zvykej si," zasměje se.

Našpulí rty a zahýbe boky ze strany na stranu. Naše erekce se vášnivě pozdraví a já si musím skousnout ret, abych trapně nevzdychal.

„Však nic neříkám, směle pokračuj," pobídne mě s lišáckým úsměvem.

Neříkej dvakrát.

Prvně mu důkladně zkontroluji ústa, jazykem mi zdatně sekunduje, trošku poškládlím jeho krček a drobné bradavky. Narozdíl ode mě on je má citlivé až kam.

Nahmatám lahvičku s lubrikantem, nepáru se s tím a ušetřím své dlani notnou dávku tekutiny, nadzvednu se a on automaticky rozhodí nohy do praku, až se musím pobaveně zasmát.

„Chodíš na gyndu často?" rýpnu si.

Privře obě oči a chytne mě za můj vztyčený úd, který zkušeně promne v dlani, sježe po celé délce a čapne mě za nateklá varlata.

„Hodláš pořád rýpat, nebo taky něco budeš dělat?" šeptne a lehce stiskne moje poklady.

Tohle začíná být zajímavé.

„Ukážu ti ráj, chlapče."

Svůdně se zazubí. „To doufám."

Raději to nekomentuji, a když konečně pustí mé kulky, které hrozí brzkou střelbou, protože jeho dlaně opravdu ví, jak a co zatlačit, kde pohladit a kde naopak stisknout. Musím se ovládat, abych se neudělal dřív, než vůbec něco začnem.

Chytnu ho pod koleno, která mu přirazím k břichu, a začnu vpracovávat gel kolem a dovnitř jeho růžového otvoru. Je holý jako dítě, v tom jsme si ale kvít, protože já jsem zase jako oškubané kuře. Prstem vyzkouším těsnost, lehce jím zakvedlám, a povzbuzen jeho tichým sténáním, přidám hned druhý a vzápětí i třetí. Nepotřebuje zas tak dlouhou přípravu, protože horlivě přiráží proti mé ruce, a když se otřu o jeho citlivé místečko, doslova sebou zazmítá.

„Prosím... už pojď," pobídne mě a upře na mě zastřený pohled.

Sakra!

Chytnu se u kořene. Tohle teda bylo fakt těsný, málem mě udělala jen jeho příprava a hlas plný chůtice. Nevím, jak dlouho vydržím. Mám strach, že se udělám na první zásun, což se mi nestalo už pěkných pár let.

„Kondom?“ zajímám se.

Zavrtí hlavou. „Chci z tebe všechno,“ vydechne chraptivě.

Tohle asi bude můj konec. Nevěřil bych, že mě takové koťátko tak rozpálí.

Položím si jeho nohy na ramena, skloním se k němu a zapřu se o ruce v úrovni jeho pasu. Nastavím se přesně proti jeho zadku a na jeden plynulý příraz vniknu dovnitř.

Udělám se v podstatě hned a poprvé po několika letech, konkrétně po pěti, mě poleje červeň a já jsem fakt rád, že je tu přítmi.

„Fíha...“ vydechne, a kdybych se nesklonil a neumlčel ho důkladným polibkem, nejspíš by řekl něco, čeho by pak mohl litovat. Má své nohy téměř vedle uší, ale zjevně mu to nevádí. Je opravdu ohebný. Nehodlám zjišťovat, kde k tomu přišel. Na gymnastu bych ho netipoval.

Párkrát zahýbu pánví, uznávám, že to není až tak špatný, jak je uvnitř najednou ještě větší vlhko a kluzko. Jsem v podstatě hned připraven na druhé, a tuším, že o dost delší, kolo.

Zase se narovná, chytím ho za lýtka, které mám na ramenou, a začnu přirážet proti jeho pánvi, nořím se stále hlouběji a s každým otřením o jeho citlivý bod z něj vyjde tak krásný sten, že na moment zastavím a začnu se jen lehce vlnit tak, abych ho co nejvíce polechtal. Netrvá to dlouho a jeho tělo se kolem mě celé propne, nohy mu sklouznou z mých ramen na předloktí a předvede mi vlastní fontánku radosti.

Jen zaznamenám, že dostřík má opravdu daleký, myslím si, že jeho sperma budu mít i na zdi. Přejdu to, nechám ho na moment vydechnout, abych ho chudáka neuhnal, a pak si přehodím jeho pravou nohu k té levé, lehce natočím jeho tělo na levý bok a volnou levačkou ho chytnu za pravý. Rozvlním boky v rytmu hudby, jenž sice nehraje, ale kdyby jo, tipl bych to na žhavou latinskoamerickou píseň. Pérování matrace podporuje naše pohyby, takže krom mého pravidelného přirážení svrchu, jsme silně pobízeni i zespodu. S narůstajícím tempem si začínám připadat téměř jako na trampolíně.

Po chvíli intenzivního hopsání a přirážení přestanu zadržovat svůj vlastní dech a přidám se k jeho hekajícímu orchestru. Drtím jeho útlý bok, kapky potu se mi valí snad ze všech částí těla, navrch mi jeho nohy začínají vyklouzávat z ruky, ale nic mě nemůže zastavit. Jasně vidím cílovou rovinku, takže pustím jeho nohy na postel, přetočím ho na záda, zapřu se dlaněmi podél jeho hlavy. Nenechá mě se v tom topit samotného a chtivě vyšpulí pánev, a já se tak zanořím pomalu až na samý konec toho kouzelně úzkého místečka. V hlavě mám nula, nula nic a před očima mi vyvstávají první vystřelené rakety, které se po pár sekundách změň v dokonalý ohňostroj. Naposledy důrazně ukážu jeho zadečku celou svojí nemalou délkou a s prudkým vydechnutím se zakousnu do jeho šíje, tělo se mi roztřepe v orgasmické křeči a ruce povolí, takže ho zalehnu kompletně, jen vyhekne.

Chvíli si ještě vychutnávám vlhkost uvnitř něj, párkrát zajedu dovnitř a ven, než se úlevně svalím po jeho pravici. Oba funíme, jako po uběhnutém závodu, ačkoliv tohle byl přímo maraton, on do mé matrace, kterou vyměním, protože ta mrcha fakt neskutečně péruje, a já zase do stropu.

„Hele, já to znova nedám, fakt jsem kantáre,“ promluví po chvíli, ale nedostane se mi žádné odpovědi.

Během našeho dovádění už se slunce stačilo vyloupnout pěkně vysoko, takže sem proniká skrze závěsy zlatavá záře. Stočím k němu pohled a musím se pobaveně zasmát. Chudák, usnul zapíchnutý nosem v mém polštáři. Zadek má stále vyšpuleným ke stropu. Neodolám a lehce mu naplácám. Vůbec to s ním nehne.

Tak teda fajn. Normálně to sice nedělám, ale nemůžu ho nechat takhle spát.

Ruku mu podstrčím pod břichem a přitáhnu si ho do náruče, abych se prvně v životě zabořil nosem do něčích potem zmáčených vlasů. Průser je, že mi ten kluk vážně voní, i takhle celý olepený a upocený.

„Už zase? Nemáš nějaký moc velký apetit, ty nedochůdče?“ divím se.

„S tím „nedochůdčem“ už dva měsíce chodíš, víš, že tím neurážíš jen mě, ale i sám sebe?“ odvětí a důrazně se na mě zavrtí.

Jo, nakonec totiž z jedné noci bylo dalších pět a pak mi došlo, že bych nejspíš už žádného tygra hledat nepotřeboval, že ony ty kočky domácí taky mají něco do sebe. Přece jen, jsou mazlivější a tolik nekoušou.

A Radek? To je liška podšitá, stejně jako jeho syn. Moc dobře věděl o tom, že se mu líbím, takže si akorát spokojeně promnul ruce, když zjistil, že spolu chodíme.

„Máš pravdu, ale jestli tohle budeš dělat, tak nedojdeme ani domů,“ odpovím s úsměvem.

Vystřelí z mého klína a nedůvěřivě si mě přeměří. „To bys neudělal. Tady ne.“

Jsme u něj v baru. Nakonec jsem začal pracovat pod ním, jen už ne jako striptér, ale jako barman. Evžen je sice takové koťátko, ale hodně žárlivé. A navrch já s tím stejně chtěl skončit, což se mi tak úplně nepodařilo, neboť Evženovi předvádím své „striptízové“ umění téměř ob den. Divím se, že ho to stále baví.

Krom jiného je také hodně naivní. Každý den objevuji další jeho nové stránky, které mě překvapují. Zjistil jsem, že vzájemné poznávání během chození, není vůbec špatný. A to se říká, že vztahy, které začnou sexem, nedopadnou dobře. Musím nesouhlasit, kdybych s ním totiž nespál, tak spolu pravděpodobně ani nejsme.

„Myslíš?“ zeptám se zvědavě a přitáhnu si ho zase na svůj klín, „mám ti to ukázat?“ zašeptám do jeho ouška a rovnou mu ho mlsně olíznu.

„Ne, věřím ti...“ směje se a snaží se mi odstrčit hlavu, „dobře, dobře, tak jdeme, ale ke mně! Je to blíž.“

Věnuji mu široký úsměv. „Samozřejmě, zlato.“

A tak se stalo, že jsem se místo do tygra zamiloval do pěkně žhavého kotěte.